

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ

ΑΜΠΛΙΑΝΙΤΗ ΛΟΥΚΙΑ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΝΙΚΗ
ΚΑΤΣΑΒΟΥ ΙΩΑΝΝΑ

Εκπαιδευτικός: Μακρυγιάννη Νικολέτα ΠΕ02

ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ

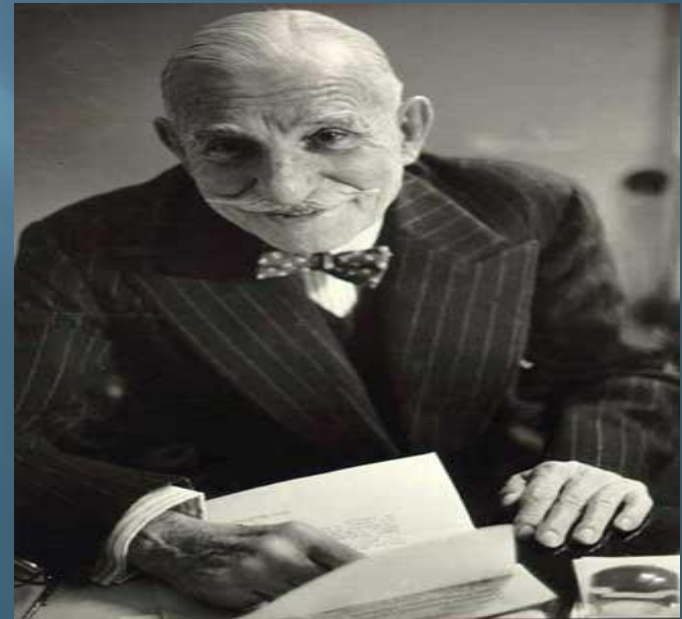
- ▣ Το Μουσείο Μπενάκη στεγάζεται σε ένα από τα ελάχιστα νεοκλασικά κτήρια που εξακολουθούν να αντιστέκονται στην αισθητική αλλοίωση της μεταπολεμικής Αθήνας.
- ▣ Βρίσκεται μάλιστα σε εξαιρετικά προνομιούχα θέση στο ιστορικό κέντρο της πόλης, ακριβώς απέναντι από τους πράσινους πνεύμονες του Εθνικού Κήπου και του κήπου του προεδρικού μεγάρου, ενώ συγχρόνως γειτνιάζει με συναφείς οργανισμούς όπως το Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης και το Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο.
- ▣ Το Μουσείο Μπενάκη κτηριολογικά είναι ένα σύνθετο αρχιτεκτονικό συγκρότημα με αρκετά περιπετειώδη ιστορία.

Εμμανουήλ Μπενάκης

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

- ▣ Γεννήθηκε το 1843 στην Ερμούπολη της Σύρου . Μετά τις σπουδές του στη Βρετανία, πήγε στην Αίγυπτο και εργάστηκε στην εταιρία εμπορίας βάμβακος Χωρέμη στην Αλεξάνδρεια.
- ▣ Παντρεύτηκε την κόρη του Χωρέμη κι έτσι απέκτησε μεγάλη περιουσία. Χρημάτισε πρώτος Πρόεδρος του Επιμελητηρίου της Αλεξάνδρειας. Ήταν στενός φίλος του Βενιζέλου, με το κόμμα του οποίου εκλέχτηκε, το 1910, βουλευτής. Χρήστηκε υπουργός Ναυτιλίας, Γεωργίας, Οικονομικών και Βιομηχανίας. Το 1914 εκλέχτηκε δήμαρχος Αθηνών. Μετά την ήττα του Ε. Βενιζέλου στις εκλογές καταδιώχθηκε και βασανίστηκε.

- ❑ Το 1920 εξορίστηκε στο Παρίσι. Επέστρεψε λίγο αργότερα και πραγματοποίησε σημαντικές δωρεές (Σχολή νοσοκόμων Ερυθρού Σταυρού). Επίσης ήταν ιδρυτικό μέλος του Κολλεγίου Αθηνών και του Συλλόγου Μερίμνης Ανηλίκων. Εικάζεται ότι ήταν ηθικός αυτουργός της δολοφονίας του Ίωνα Δραγούμη.
- ❑ Καρποί του γάμου του με τη θυγατέρα τού Χωρέμη, Βιργινία, ήταν η Αλεξάνδρα (1871), ο Αντώνης (1873), η Πηνελόπη (1874), ο Αλέξανδρος (1878-πέθανε 44 ετών) και η Αργίνη (1883).
- ❑ Πέθανε στις 20 Ιουνίου 1929 και κηδεύτηκε δημοσία δαπάνη. Η πολιτεία τον ανακήρυξε Εθνικό Ευεργέτη.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΤΗΡΙΟΥ

▣ 1895

Οικοδομείται ο αρχικός πυρήνας του κτηριακού συγκροτήματος του Μουσείου, γνωστός ως «Μέγαρο Χαροκόπου», ένα οικοδόμημα απλούστερο από το σημερινό.

▣ 1910

Αγορά του ακινήτου από τον Εμμανουήλ Μπενάκη για την οριστική μετεγκατάσταση της οικογένειάς του από την Αλεξάνδρεια στην Αθήνα.

▣ 1911

Το κτήριο επεκτείνεται με την προσθήκη μίας αίθουσας χορού και ορισμένων απαραίτητων βοηθητικών χώρων (αρχιτέκτονας ο Αναστάσιος Μεταξάς, που είχε επιμεληθεί την αναστήλωση του Παναθηναϊκού Σταδίου).

➤1930

Για τη μετατροπή της λειτουργίας του σε μουσειακό χώρο και την εξασφάλιση των προδιαγραφών του ως Μουσείου, στο κτήριο προστίθεται μία ακόμη πτέρυγα δίπλα στην αίθουσα χορού (αρχιτέκτονας ο Αναστάσιος Μεταξάς).

➤1965

Επέκταση των εκθεσιακών χώρων για τη στέγαση των ιστορικών κειμηλίων του Ελευθερίου Βενιζέλου στο ισόγειο και της συλλογής Δαμιανού Κυριαζή στον πρώτο όροφο (αρχιτέκτονας ο Εμμανουήλ Βουρέκας).

➤1968

Νέα επέκταση του κτηρίου για την έκθεση της μεγάλης δωρεάς της Ελένης Σταθάτου στο υπόγειο (αρχιτέκτονας ο Εμμανουήλ Βουρέκας).

➤1973

Το Ίδρυμα Σταματίου Δεκόζη-Βούρου χρηματοδοτεί την προσθήκη μιας νέας πτέρυγας, με αίθουσες ομιλιών, προσωρινών εκθέσεων και κυλικείου (αρχιτέκτονας ο Εμμανουήλ Βουρέκας).

➤1989

Αρχίζει η μεγάλη επέκταση του κτηριακού συγκροτήματος στο βόρειο τμήμα του οικοπέδου με την προσθήκη νέας πτέρυγας τριών υπογείων και πέντε ορόφων, καθ' ύψος και πάνω από τις προσθήκες του 1968 και του 1973 (αρχιτέκτονες οι Αλέκος και Στέφανος Καλλιγάς).

1997

Ολοκλήρωση του έργου επέκτασης του κτηρίου με αποτέλεσμα το διπλασιασμό των ωφέλιμων χώρων του Μουσείου (7.000 τ.μ.), οι οποίοι εκτός από τα δύο υπόγεια των αποθηκών της νέας πτέρυγας είναι μοιρασμένοι σε πέντε ενιαία εσωτερικά επίπεδα.

2000

Επαναλειτουργία του Μουσείου με τη νέα έκθεση των Ελληνικών Συλλογών, τα εγκαίνια της οποίας έγιναν στις 7 Ιουνίου από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνο Στεφανόπουλο.

